

ACC. NR. 2425

Landskap: SKÅNE

Upptecknat av: W. Richter

Härad: FROSTA

Adress:

Socken: ÖSALLERUP

Berättat av: Joh. Konr. Lindkvist

Uppteckningsår:

Född år 1836 i Västerstad.

Uppteckningen rör

Tröstning

1-3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Socken: *O. Palleby*

Fullständigt namn: *Johan Konrad Lindquist*

Född den *1836* på *(gård eller by)*

i *Västerstad Skåne*
(socken och landskap)

Yrke: *Jordbruksarbetare* Bisyssla:

Bosatt å följande platser: *(socken, landskap, tid)*

Bor nu *(gård eller by jämte postadress)*

Faderns namn: *född*

Moderns namn: *född*

Sedan huru länge är släkten känd: a) fädernet? b) mödernet?

Närmare upplysningar om släkten: *(t. ex. inflyttning, yrken m. m.)*

Sagesmannens barndom: *(el. upptecknarens)* *(syssetsättning, syskon)*

skolgång

N:r i accessions-
katalog:

2425

Läsning:

(böcker, tidningar m. m.)

Resor:

Har sagesmannen sina hägkomster efter vissa personer? Vilka?

(el. upptecknaren)

Deltagande i föreningslivet:

Förtroendeuppdrag:

Övriga upplysningar: Sagesmannen alldeles merbenuten av värk. Han svär att meddelat sig med andra Ordade blott tala en biten skund i ränder och då mest om allt det slit och stug han varit utsatt och genomgå vid sjukning och liknande arbeten

Död den

(år och dag)

Ant. av

Dessa uppgifter ha insänts av:

William Pöytä

(namn och fullständig adress)

A. T. Mägg. 35 a. Luml år 1925

Läsning:
(böcker, tidningar m. m.)

Resor:

Har sagesmannen sina hågkomster efter vissa personer? Vilka?
(el. upptecknaren)

Deltagande i föreningslivet:

Förtroendeuppdrag:

Övriga upplysningar: Sagesmannen alldeles iverktygen
av värk. Har svårt att smidda sig med andra
Orkade blott tala en biten skund i vänder och
då mest om allt det slit och staj han
måst stå och genomgå vid dikering och
liknande arbeten

Död den
(år och dag)

Ant. av

Dessa uppgifter ha insänts av:

William Perister

(namn och fullständig adress)

H. T. väg. 35 a. Lund år 1929.

2425

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Tröskning, mat.

Tröskning.

Innen man började tröska, skulle man fora kreaturen.
Kl. 3 började själva tröskningen, men någon mat fick vi
inte förrän kl. 8 : sill o pantoffler, stundom stekta
stundom kokta. Hos bönnerna i Brunslöv fingo vi morgon-
brö men inte här i Ullatofta. Här var en som trask i
fyra år. Han kunde äta ru /råg/, så han kunde ju klara
sig. Hos "Isaka" va dä bra, där va e kvinga, som ville
en skulle leva. Vi fingo 'söba' sur mjölk. Alla söbo ur
ett stort fat med hornskeदार Sillen åt vi på bräddappar,
för vi hade inga tallrikar. Husbonnen satt med drängarna i
tur och ordning, nån piga fick sta nån gång. Sen gingo
vi ut på logen igen till middag kl.12. Då fick vi soppa:
päresoppa med klossor i, ärtesoppa, fläsk och kött. De kunde
ha ett par stora fläskstycken inne på väggan, ty de slaktade
inte utan ve jul. Stundom slaktade de en'ko, som de gött
på och använde allt köttet själva.

Sen höllo vi på, tills det blev mörkt, då vi forade och mokade. Efter kvällsmaten lade vi oss genast.

Då hade vi tänd med tranlampor. Så hade vi Belysning.
"sävevekar" med, men det var inte titt. Dem lade vi på en tallrik och hällde tran på. Ett stål och en flint låg i fyrskrinet. De slogos mot varandra, och gnistorna tände på liasom en torr svamp och denna sedan spanor osv.

"Morkebrö" : smör, ost och bröd, då vi hade avtruskit.

Till kväll hade vi päragröt eller korngröt.

Det var ingen "torskeman". Varje bonne hade dräng Tröskningen. eller drängar och stundom stora söner och de fingo alla hjälpa till.

Vi hade ju lo, och där lade vi säden runtom med axen inåt - ett par travar stundom. Den ene gick framför den andre tillbaka/baklänges/ och sässlogo de i takt med pleilarna. Så klippte de bosen /halmen/ tvärtav. Sen vändes säden och slogos på nytt även på denna sida. Därpå slängdes allt upp i en drös i mitten, och så skulle säden

2425

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

"dragas" och det var det styvaste. Halmen fick sedan läggas på ett annat loggolv.

Sedan "risslades" säden, så att avslagen halm och själva axen kom undan och slutligen "kastades" säden från drösen med små träskovlar. Därvid skiljdes agnarna, mellansäden och den renaste kärnan från varandra. Man fick då begagna sig av vinden och ha dörrarna öppna så att agnarna flögo åt sitt håll. Säden kastades om ett par gånger, om man ville ha den riktigt ren.

Då säden var färdig bars den upp och förvarades på loftet eller i särskilda magasin, men sådana var det inte så många som hade, det var ju mest på godsens och de andra större gårdarna.